

عنوان مقاله:

مداخله بشر دوستانه و منشور ملل متحد

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

محمد احمدلو - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، موسسه آموزش عالی طلوع مهر قم، قم، ایران.

خلاصه مقاله:

منظور از مداخله بشر دوستانه صرفا دخالت هایی است که در آنها از نیروی نظامی استفاده شده است ، یعنی مداخله باتوسل به زور. بر این اساس مداخله بشر دوستانه عبارت است از : دخالتی که با استفاده از زور در جهت جلوگیری از نقض گسترده حقوق بشر انجام می شود که با تجاوز که کاربرد نیروی مسلح بوسیله یک کشور علیه حاکمیت ، تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی کشوری دیگر یا کاربرد آن از دیگر راه های مغایر با منشور ملل متحد است فرق دارد. طبق بند ۷ ماده ۲ منشور مخالفان مداخله بشر دوستانه ، ملل متحد را از دخالت در اموری که اساسا در صلاحیت داخلی دولتهاست باز می دارد. اما مدافعان صلاحیت منشور و شورای امنیت در مداخله بشر دوستانه به استناد ماده ۳۹ منشور ملل متحد (فصل هفتم)، هر وضعیتی که تهدید صلح، نقض صلح و یا تجاوز باشد را شناسایی نموده و طبق مواد ۴۱ و ۴۲ منشور، این صلاحیت را به شورای امنیت واگذار می نماید. فصل ششم منشور در ماده ۳۴ وضعیت بوجود آمده را که منجر به اصطکاک می شود، و ماده ۳۹ وضعیتی که منجر به تهدید علیه صلح می شود را بررسی می نماید. در واقع ماده ۳۹ مرز فصل ششم و هفتم منشور است که بر اساس این ماده تهدید بوجود آمده را بررسی کرده، و مشخص می نماید که توصیه لازم است یا تصمیم به اقدامات لازم بر اساس مواد ۴۱ و ۴۲ منشور. در حقیقت با این مقدمه مداخله بشر دوستانه از اقدام یکجانبه دولتها به اقدامی جمعی از سوی نهادهای بین المللی مبدل گشته و مفهوم جدیدی از آن ارائه شده است، به عبارتی از یک حق به یک الزام (یعنی به قاعده آمره و تعهدالزامی نسبت به جامعه بین المللی) مبدل شده است.

کلمات کلیدی:

مداخله بشر دوستانه ، منشور ملل متحد، جامعه بین المللی، حقوق بین الملل، سیاست خارجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1442479>

